

Öğretmenler Günü Ve Öğretmenlik Mesleği

– sahara · 23 Kasım 2020

Bir 24 Kasım daha geldi. Öğretmenler Günü kutluyoruz. Bu nedenle eğitim-öğretim yaşamımızda saygın yerleri olan başta Başöğretmenimiz Atatürk olmak üzere ebediyete geç eden öğretmenlerimizi rahmet anar, görevlerinin başındaki öğretmenlerimize başarılı çalışmalar dilerim...

“Her gün,/ Enginlerden engin,/ Yücelerden yüce/ Bir duygu sara bizi,/Bu sınıfa girince...”

Necatîgil'in Resim adlı şiiriyle işaret ettiği gibi boyumuz daha bir başak kadar değilken sınıfa ilk adım attığımızda duvarda mavi gözlü, sıcak bakışlı bir resim görürüz. Mavi gözlerden yansıyan sıcak bakışlar heyecan ve korkumuzu tatlı bir sevince çevirir. Ve inci dişleri pırıl pırıl parlayan, güler yüzlü birisi yaklaşır yanımıza.

Duvardaki resmin Başöğretmen Atatürk, yanımıza yaklaşan da öğretmenimiz olduğu öğrenerek başlar öğrencilik yaşantımız. Anne-babamızdan sonra Başöğretmen Atatürk ve öğretmen, öğretmenlerimiz girer yaşamımıza. Bu değerler kazandırır bizi topluma... Onların yetkinlikleri eğitir-öğretir bizleri. Kimdir öğretmen, nedir öğretmenlik:

Öğretmen toplumları iyiden, doğrudan yana yönlendiren korkusuz bir liderdir. Tıpkı Atatürk gibi...

Öğretmen, alnına ilk aydınlanma ışığı şavkıyan sanatkârdır.

Öğretmen, kendisine akli ve bilimi kılavuz edinen, “Hayatta en hakiki mürşit ilimdir...” özdeyişini yaşam felsefesi yapan aydındır.

Öğrenme bilgisi üst düzeyde, yeniliklere ve kendini yenilemeye sürekli açık gönüllü bir bilgedir öğretmen.

Öğretmen, kendisiyle barışık, ulusunu ve bütün dünya uluslarını seven barışseverdir.

Öğretmen, toplum çıkarlarını kendi çıkarından üstün tutan yurtseverdir.

Öğretmen, çeşitli yönlerden esen rüzgârların arkasından sürüklenen değil, rüzgâra karşı yürüyendir.

Öğretmen, öğretmenlerinden ve yaşamın içinde öğrendikleriyle aydınlığa doğru yürüyen cesaret simgesidir.

Öğretmen, Fakir Baykurt'un betimlemesiyle, "Öğretmen yalvarmaz, öğretmen boyun eğmez, öğretmen el açmaz, öğretmen sadece ders verir." sadece.

Öğretmen, geleceğimizin güvencesi çocuklarımızı emanet ettiğimiz güvenilir insandır.

Okula ilk adım atan çocuğa yaklaşp ellerinden tutup ona daha yeni ayrıldığı annesinin ellerinin sıcaklığını hissettiren kalbi insan sevgisiyle doludur öğretmenlerimizin. Daha büyük sınıflarda sorunlarımıza makbul çareler üreten birer vefalı dost, abla, ağabeydirler.

Tarihin her döneminde öğretmenlerine gerekli değeri veren uluslar öğretmenlerinin çok yönlü yetiştirdiği kuşakların üretkenliği ile ilerlemeler kaydedip büyük uygarlıklar kurmuşlardır. Bu uluslardır Dünyanın gidişine yön verenler. Osmanlı İmparatorluğunun şanlı döneminin padişahlarının öğretmenlerine verdiği önemle ilgili ne çok örnekler vardır.

Fatih Sultan Mehmet, daha 21 yaşında fethettiği İstanbul'a girerken kendisine sunulmak isteyen çiçeklerin hocasına sunulmasını istediği anlatılır. Ki Fatih'in 6 dil bildiği bilinir. Hele; "Dünya bir Padişah için biraz büyük iki padişah içinse küçük..." diyen Yavuz Sultan Selim, atının ayaklarından sıçrayan çamur nedeniyle mahcup olan hocasını teselli ederek, "Öldüğüm zaman bu çamurlu kaftanı sandukamın üstüne örtün..." sözleriyle kendisini yetiştiren hocasına saygısını belirtmiştir.

Din ulularından Hz. Ali, "Bana bir harf öğretenin 40 yıl kölesi olurum." diyerek öğretici öğretmenliği ne kadar yüceltmıştır.

Yıkılan imparatorluğun külleri arasından Türkiye Cumhuriyeti'ni kuranlar, yüzyıllardır geri, bakımsız kalan ülkemizi gönençli hale getirmeyi birincil görev kabul ettiler. Türk Kültürünü çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkarmayı hedeflediler. Ortalama %80'i köylerde oturan uygarlığın bütün nimetlerinden uzak halkımızı okutmak, eğitmek için destansı çabalara girdiler.

Öğretmen okulları sayısı artırıldı. "Gökte yıldız kadar" köylerimize ışık götürecek öğretmen yetiştirmek için önce eğitim kursları daha sonra Köy Enstitüleri açıldı. Genç cumhuriyet, Öğretmen okulları Eğitim Enstitüleri açtı... Atatürk'ün, "Öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır." özdeyişi doğrultusunda öğretmenlere büyük değer verildi. Bu okullarda yetişen öğretmenler yurdumuzun en uzak köşelerine ışık götürdüler. Halkımızın aydınlanması büyük katkı sağladılar.

Köy Enstitülerinin kapısına kilit asıldı. Öğretmen Okulları, Eğitim Enstitüleri de nasibini aldı okul kapatma furyasından. Öğretmenlere ilgi azaldı.

Köy Enstitüsü çıkışlıydı ilkokul öğretmenim. Öğretmenim, mandolin, bağlama, cümbüş... benzeri

müzik aletlerini usta düzeyinde çalardı. Yaptığı resimler süslerdi okulumuzun duvarlarını. Hele güler yüzü hala aklımda. Kitap okuma sevgimi ilkokul öğretmenime borçluyum.

Öğretmen Okulu çıkışlı bir öğretmen olarak başarı bir meslek yaşamım oldu. Köylerde, kentlerde, yurt dışında ve de özel okulda çalıştım. Başarı belgeleri aldım. Öğrencilerimi çok sevdim, velilerimle düzeyli iletişim kurdum. Tüm bunlara karşın ilkokul öğretmenim düzeyinde bir öğretmen oldum diyemem.

Öğretmenlerimiz, takım elbiseli, kravatlı, traşlı halleri, örnek davranışları, konuşmalarıyla örnek insanlardı. Toplumun saygısına sahiplerdi.

Günümüzdeki öğretmenlerin durumu hakkında söylenecek çok söz var. Bilmem nereden başlamalı. Eğitim fakülteleri yüzlerce öğretmen adayı yetiştiriyor. Mezun olanların atama garantisi yok! Öğretmen yetiştiren okullar meslek okuluymdu geçtiğimiz yıllarda. Olanaklar ölçüsünde donanımlı yetiştiriliyordu öğretmen adayları. Ve ülkenin gereksinimi kadar öğrenci alınıyordu bu okullara. Okullarını bitirenlerin hemen ataması yapılırdı. Bakanlık kapılarında atama bekleyen öğretmenlerin dramı kapanmayan bir yara olarak kanıyor şimdilerde...

Sosyal Hukuk devletin yadsınamaz görevi öncelikle yurttaşların eğitim, sağlık ve güvenlik sorunları gidermesi gerekir en azından. Ülkenin öğretmen gereksinimi varken binlerce öğretmen atama bekliyor. Okullarımızda kadrolu, sözleşmeli ve ücretli öğretmenler çalıştırılıyor. Kadrolu öğretmenlerle diğer kategorilerle az ücretle çalışan öğretmenlerin ezikliğini betimleyecek kelime bulamam.

Ve yurt geleninde öğrencilerimizin %10'u özel okullarda okuyor. Özel okullarda diğer meslektaşlarına göre daha az ücretle ve iş güvencesi olmayan öğretmenlerin dramı yatsınacak gibi değil.

Sözün özü öğretmenlere değer vereceğimiz ölçüde geleceğimizin güvencesi çocuklarımızın çağa ayak uyduracak bilgi ve becerilerle donanımlı yetiştirilir. İşte o zaman kültürümüzü çağdaş uygarlık düzeyine hatta üzerine çıkarmada emin adımlarla yürürüz.